

3.000 på landsplan, heraf langt de fleste i Nordsjælland. Ved indførelsen af "amnestiordningen" blev det forudsat, at der ved behandlingen af sagerne skulle være tale om lempelig administration, og at mennesskelige hensyn skulle veje tungt ved afgørelsen af sagerne.

En efterfølgende undersøgelse viser, at kommunerne generelt har udvist den forudsatte imødekommenhed over for personer, der boede ulovligt i deres sommerhus den 10. februar 1983. I ca. 3.100 tilfælde blev der således meddelt personlig dispensation til helårsbeboelse. I de kommuner, hvor der var mange ulovlige helårsbeboelser, blev der meddelt dispensation til stort set alle ansøgere.

I forbindelse med gennemførelsen af planloven i 1991 blev bestemmelsen om forbud mod helårsbeboelse i sommerhusområder, bortset fra nogle ændringer af redaktionel karakter, videreført uændret i planlovens § 40.

Ved cirkulæreskrivelse af 8. marts 1994 til kommunerne, politiet og anklagemyndigheden udsendte Justitsministeriet en vejledning om håndhævelse af forbudet mod helårsbeboelse i sommerhuse. Vejledningen er udarbejdet af Indenrigs-, Justits-, Miljø- og Socialministeriet i fællesskab og indeholder bl.a. anvisninger på, hvordan tilsynsvirksomheden kan udøves, og en beskrivelse af kommunernes sanktionsmuligheder og muligheder for at videregive oplysninger til politiet i forbindelse med en politianmeldelse.

I forlængelse heraf udsendte Skov- og Naturstyrelsen den 20. marts 1996 et informationsbrev om sommerhusreglerne til samtlige amtsråd og kommunalbestyrelser. I den forbindelse blev opmærksomheden henledt på kommunalbestyrelsernes tilsynsforpligtelse i relation til forbudet mod helårsbeboelse i sommerhuse.

Ved breve af 25. november 1997 og 29. juni 1998 fik Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg tilsendt miljø- og energiministerens redegørelse om planlovens § 40. Redegørelsen består af en første del af 14. november 1997 og en anden del af 16. juni 1998.

Ved lov nr. 1022 af 23. december 1998, der er baseret på anden del af redegørelsen om planlovens § 40, blev håndhævselsesreglerne i planlovens § 51 a indført. Disse regler er et supplement til de generelle, fortsat gældende tilsynsregler i planlovens § 51.

Formålet med reglerne i planlovens § 51 a er med virkning fra den 21. oktober 1998 at effektivisere kommunernes håndhævelse af forbudet i planlovens § 40 mod ny helårsbeboelse i sommerhuse. Reglerne i planlovens § 51 a går i korthed ud på, at kommunalbestyrelsen skal påbyde enhver, som efter den 20. oktober 1998 etablerer ulovlig bopæl i et sommerhus i vinterhalvåret - d.v.s. personer, som den 21. oktober 1998 eller senere bliver registreret i CPR med bopæl i et sommerhus i vinterhalvåret uden ret til at benytte sommerhuset til helårsbeboelse efter reglerne i planlovens §§ 40-41 - at fraflytte sommerhuset inden 14 dage og dokumentere fraflytningen over for kommunalbestyrelsen. Efterkommes et sådant flyttepåbud ikke, skal kommunalbestyrelsen følge op med politian-

meldelse og administrative tvangsbøder. Med den i planlovens § 51 a indeholdte skærpe og konkretisering af de kommunale tilsyns- og håndhævselsesforpligtelser i relation til forbudet mod helårsbeboelse i sommerhuse er også sikret den klarhed, der er påkrævet, hvis de kommunale tilsynsmyndigheder (tilsynsrådene) skal kunne iværksætte sanktioner efter lov om kommunernes styrelse over for kommunalbestyrelser, der måtte tilsidesætte forpligtelserne.

Med skrivelse af 23. december 1998 til samtlige kommunalbestyrelser, tilsynsråd og politimestre orienterede Skov- og Naturstyrelsen om planlovens § 51 a, herunder om hvorledes kommunalbestyrelsen skal forholde sig m.h.t. flyttepåbud, registrering af flyttepåbud i CPR, politianmeldelser, tvangsbøder og klager m.v. Skov- og Naturstyrelsen oplyste, at der på et senere tidspunkt ville blive indhentet oplysninger om administrationen af reglerne i planlovens § 51 a. Miljø- og energiministeren oversendte skrivelsen af 23. december 1998 til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg den 11. januar 1999.

Den 14. januar 1999 bad Skov- og Naturstyrelsen de 9 mest berørte kommuner (Bramsnæs, Dragsholm, Ebeltoft, Frederiksværk, Græsted-Gilleleje, Helsingør, Jægerspris, Vallø og Århus) om nærmere oplysninger om registrerede (i CPR) indflytninger på sommerhusadresser fra den 21. oktober 1998 og tre måneder frem. Ifølge kommunernes oplysninger var i alt ca. 470 personer i den nævnte periode flyttet i sommerhus i en af de 9 kommuner. 7 af 9 kommuner havde rettidigt (senest den 15. januar 1999) meddelt flyttepåbud, idet dog én af disse 7 kommuner havde stillet et mindre antal sager i bero på nærmere undersøgelser. 2 kommuner havde ikke meddelt flyttepåbud endnu. Disse oplysninger tilgik Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg i forbindelse med miljø- og energiministerens besvarelse af samrådsspørgsmålene AC, AD og AE den 28. januar 1999.

Med skrivelse af 21. januar 1999 til Frederiksværk Kommune (med kopi til alle øvrige kommuner m.fl.) præciserede Skov- og Naturstyrelsen, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til at meddele flyttepåbud efter planlovens § 51 a til enhver, som efter den 20. oktober 1998 flytter ind hos en ulovlig helårsbeboer, bortset fra børn undergivet helårsbeboerens forældremyndighed.

Ovennævnte 9 kommuner blev med Skov- og Naturstyrelsen skrivelse af 3. februar 1999 anmodet om en status pr. 18. februar 1999 for administrationen af reglerne i planlovens § 51 a. Det fremgår heraf, at der i den sidste måned af status-perioden kun er sket ca. 50 indflytninger på sommerhusadresser, hvilket er et markant fald i forhold til de første 3 måneder.

Ifølge kommunerne var der meddelt i alt ca. 330 flyttepåbud. Ca. 230 personer var flyttet, og der var indgivet politianmeldelse og pålagt tvangsbøder i ca. 125 sager.

Siden vedtagelsen af planloven i 1991 har spørgsmålet om behovet for regler om anvendelse af sommerhuse været til behandling i Folketinget tre gange: første gang i forbindelse med lovforslag nr. L 256, fremsat den 3. maj 1994 (1993-94, FF 10386, 11458,